

Środa, 14 grudnia 2022 r.

P9_TA(2022)0441

Energia ze źródeł odnawialnych, charakterystyka energetyczna budynków i efektywność energetyczna: poprawki (REPowerEU)

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 grudnia 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (COM(2022)0222 – C9-0184/2022 – 2022/0160(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Poprawka 1, chyba że wskazano inaczej

(2023/C 177/24)

POPRAWKI PARLAMENTU (*)

do tekstu proponowanego przez Komisję

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 i art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0283/2022).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C, s. .

⁽²⁾ Dz.U. C, s. .

⁽³⁾ **Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ...**

Środa, 14 grudnia 2022 r.

- (1) W kontekście Europejskiego Zielonego Ładu⁽⁴⁾ w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽⁵⁾ ustanowiono cel, jakim jest osiągnięcie przez Unię neutralności klimatycznej **najpóźniej** w 2050 r., a także cel polegający na zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych o **co najmniej** 55 % do 2030 r. Wymaga to **sprawiedliwej** transformacji energetycznej, **która nie pomija żadnego terytorium ani obywatela, wyższej efektywności** i znacznego zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w zintegrowanym systemie energetycznym.
- (2) Energia odnawialna odgrywa kluczową rolę w realizacji tych celów, zważywszy na fakt, że sektor energetyczny odpowiada obecnie za ponad 75 % całkowitych emisji gazów cieplarnianych w Unii. Dzięki ograniczaniu wspomnianych emisji gazów cieplarnianych energia odnawialna **może** również **wnieść** wkład w przewyżczenie wyzwań środowiskowych, takich jak utrata różnorodności biologicznej, oraz w ograniczenie zanieczyszczeń **gleby, wody i powietrza**, zgodnie z celami planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń.
- (2a) **Ogólna sytuacja spowodowana inwazją Rosji na Ukrainę oraz skutkami pandemii COVID-19 doprowadziła do gwałtownego wzrostu cen energii w całej Unii, co uwypukliło potrzebę przyspieszenia poprawy efektywności energetycznej i większego wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w Unii. Aby osiągnąć długoterminowy cel, jakim jest niezależność systemu energetycznego od państw trzecich, Unia powinna skoncentrować się na przyspieszeniu transformacji ekologicznej i zapewnieniu polityki energetycznej, która sprzyja zmniejszeniu zależności od importowanych paliw kopalnych i ustala sprawiedliwe i przystępne ceny dla uniijnych obywateli i przedsiębiorstw we wszystkich sektorach gospodarki.**
- (4) Długotrwałe procedury administracyjne stanowią jedną z kluczowych barier dla inwestycji w odnawialne źródła energii i związaną z nimi infrastrukturę. Bariery te obejmują: złożoność obowiązujących przepisów dotyczących wyboru lokalizacji i administracyjnych pozwoleń na realizację projektów, **w tym ewentualnych ograniczeń związanych z wartością historyczną niektórych miejsc**, złożoność i czas trwania oceny oddziaływania projektów na środowisko, **a także powiązane** kwestie związane z podłączeniem do sieci **energetycznych**, ograniczenia w dostosowywaniu specyfikacji technologicznych w trakcie procedury wydawania zezwoleń lub problemy kadrowe organów wydających zezwolenia lub operatorów sieci. W celu przyspieszenia tempa wdrażania projektów dotyczących energii odnawialnej konieczne jest przyjęcie zasad, które uprościłyby i skróciły realizację procesów wydawania zezwoleń, **a jednocześnie uwzględnienie społecznej akceptacji korzystania z energii ze źródeł odnawialnych**.
- (5) Dyrektywa (UE) 2018/2001 upraszcza wymogi w celu skrócenia procedur administracyjnych w zakresie wydawania pozwoleń dla elektrowni wykorzystujących energię odnawialną poprzez wprowadzenie zasad dotyczących organizacji i maksymalnego czasu trwania administracyjnej części procesu wydawania zezwoleń dla projektów dotyczących energii odnawialnej, obejmujących wszelkie odpowiednie zezwolenia na budowę, rozbudowę źródła energii i eksploatację obiektów oraz na ich podłączenie do sieci.
- (6) Konieczne jest dalsze uproszczenie i skrócenie administracyjnych procesów wydawania zezwoleń **na elektrownie wykorzystujące odnawialne źródła energii i powiązaną infrastrukturę, łącznie z podłączeniami do sieci**, w sposób skoordynowany i zharmonizowany, aby zapewnić osiągnięcie przez Unię ambitnych celów na 2030 r. w dziedzinie klimatu i energii oraz celu neutralności klimatycznej do 2050 r., przy jednoczesnym uwzględnieniu zasady „nie szkodzić” Europejskiego Zielonego Ładu. Wprowadzenie krótszych i jasno określonych terminów podejmowania decyzji przez organy właściwe do wydawania zezwoleń na instalacje energii odnawialnej na podstawie kompletnego wniosku przyspieszy wdrażanie projektów dotyczących energii odnawialnej. Należy jednak dokonać rozróżnienia pomiędzy projektami na obszarach szczególnie odpowiednich do realizowania projektów dotyczących energii odnawialnej, w przypadku których terminy mogą być szczególnie skrócone (obszary **przyspieszonego rozwoju OZE**), a projektami zlokalizowanymi poza tymi obszarami.
- (7) Niektóre z najczęstszych problemów, z jakimi mają do czynienia realizatorzy projektów dotyczących energii odnawialnej, związane są **ze złożonymi i długotrwałymi** procedurami **administracyjnymi, procedurami wydawania zezwoleń i podłączenia do sieci** ustanowionymi na szczeblu krajowym lub regionalnym, **a także z niedoborami pracowników i technicznej wiedzy fachowej w organach wydających zezwolenia, potrzebnej do** oceny oddziaływania proponowanych projektów na środowisko. W związku z tym należy usprawnić niektóre związane z ochroną środowiska aspekty procedur i procesów wydawania zezwoleń w związku z projektami dotyczącymi energii odnawialnej. **Ponadto należy również zapewnić, aby operatorzy systemów energetycznych wspierali efektywne wdrażanie projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych poprzez udzielanie zamówień na usługi w zakresie elastyczności zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) 2019/943 i dyrektywy (UE) 2019/944.** [Popr. 5]

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji pt. „Europejski Zielony Ład”, COM(2019)0640.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Środa, 14 grudnia 2022 r.

- (7a) *Skomplikowane, długotrwałe i nieprzejrzyste procedury administracyjne mają nieproporcjonalny wpływ na obywateli, władze lokalne i MŚP działające jako prosumenci energii ze źródeł odnawialnych indywidualnie lub za pośrednictwem koncentratorów i społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej. Wynika to często zwłaszcza z braku doświadczenia lub wiedzy fachowej oraz zasobów finansowych i ludzkich umożliwiających rozeznanie w procesach wydawania zezwoleń i podłączenia do sieci. Koniecznym jest ułatwić podmiotom nieprofesjonalnym i niekomercyjnym uzyskiwanie odpowiednich zezwoleń. W razie potrzeby należy to ułatwić dzięki uproszczeniu, a także specjalnym okienkom, w przypadku gdy podmioty te nie mają takich samych możliwości jak inni profesjonalni uczestnicy rynku dysponujący odpowiednimi zasobami. Zintegrowane wielopoziomowe planowanie i mapowanie energii ze źródeł odnawialnych powinno odzwierciedlać planowanie i mapowanie na szczeblu lokalnym i regionalnym, a także określać szacowane potrzeby kadrowe, szkoleniowe, finansowe i techniczne organów wydających zezwolenia.*
- (8) *Prowadzone przez państwa członkowskie w ramach zorganizowanej współpracy z organami lokalnymi i regionalnym zintegrowane wielopoziomowe planowanie i mapowanie energii odnawialnej powinny wspierać szybsze wdrażanie projektów dotyczących energii odnawialnej. Państwa członkowskie powinny określić obszary lądowe, powierzchniowe, podpowierzchniowe i morskie niezbędne do instalacji elektrowni produkujących energię ze źródeł odnawialnych, aby wnieść swój krajowy wkład w realizację zrewidowanego celu na 2030 r. w zakresie energii odnawialnej określonego w art. 3 ust. 1 dyrektywy (UE) 2018/2001 oraz celów cząstkowych określonych w art. 15a, 22a, 23 ust. 1, art. 24 ust. 4 i art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1119 i określonego w jego art. 2 celu dotyczącego neutralności klimatycznej. Obszary te powinny odzwierciedlać ich szacunkowe trajektorie i całkowitą planowaną moc zainstalowaną oraz powinny być wyodrębnione według technologii energii odnawialnej przedstawionej w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu państw członkowskich, zaktualizowanych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999. Przy wyodrębnianiu wymaganych obszarów lądowych, powierzchniowych, podpowierzchniowych i morskich należy wziąć pod uwagę: dostępność zasobów energii odnawialnej oraz potencjał różnych obszarów lądowych i morskich w zakresie produkcji energii odnawialnej z wykorzystaniem poszczególnych technologii, przewidywane zapotrzebowanie na energię ogółem oraz w różnych regionach państwa członkowskiego, z uwzględnieniem efektywności energetycznej i efektywności systemu, a także dostępności powiązanej sieci energetycznej oraz infrastruktury sieciowej, obiektów magazynowania energii, w tym przechowywania energii cieplnej, i innych narzędzi zapewniających elastyczność, mając na uwadze zdolność potrzebującą do obsługi rosnącej ilości energii odnawialnej, potencjał aktywnego angażowania w system energetyczny obywateli działających jako prosumenci energii odnawialnej indywidualnie lub za pośrednictwem koncentratorów i społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej. Ponadto państwa członkowskie powinny zapewnić, aby zezwolenia administracyjne na budowę, rozbudowę źródła energii i eksploatację elektrowni produkujących energię ze źródeł odnawialnych, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2, były uznawane za ostateczne decyzje dotyczące wyniku procedury, podejmowane przez organ lub organy właściwe do określania sposobu zagospodarowania terenu, na którym zlokalizowane będą te elektrownie.*
- (9) *Państwa członkowskie powinny wyznaczyć jako obszary przyspieszonego rozwoju OZE te obszary, które są szczególnie odpowiednie do realizacji projektów dotyczących energii odnawialnej, z rozróżnieniem na poszczególne technologie, i na których nie przewiduje się w związku z wdrażaniem określonego rodzaju energii odnawialnej znaczącego oddziaływania na środowisko naturalne i bezpieczeństwo żywności w odniesieniu do produkcji rolnej. Obszary przyspieszonego rozwoju OZE powinny być szczególnie odpowiednie do instalacji elektrowni produkujących energię ze źródeł odnawialnych. Z obszarów przyspieszonego rozwoju OZE należy jednak wyłączyć obiekty energetycznego spalania biomasy, z wyjątkiem instalacji zlokalizowanych w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE, w przypadku których można ze względu na szczególne potrzeby uwzględnić wyjątki. Wyznaczając obszary przyspieszonego rozwoju OZE, państwa członkowskie powinny unikać obszarów chronionych i rozważyć plany odbudowy zasobów przyrodniczych. Obszary przyspieszonego rozwoju OZE należy ustanowić co najmniej dla turbin wiatrowych i elektrowni słonecznych i można by je ustanowić dla zakładów produkujących biometan. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć obszary przyspieszonego rozwoju OZE właściwe dla jednego rodzaju lub kilku rodzajów elektrowni wykorzystujących energię odnawialną i powinny wskazać rodzaj lub rodzaje energii odnawialnej, które mogą być wytwarzane w każdym obszarze przyspieszonego rozwoju OZE.*
- (9a) *Produkcja żywności musi mieć pierwszeństwo przed produkcją energii, a produkcja energii nie powinna prowadzić do ograniczenia produkcji żywności lub zmniejszenia plonów, przy czym te dwa rodzaje działalności mogą i muszą współistnieć i powinny wykorzystywać synergie. W tym celu konieczne jest ułatwienie produkcji energii ze źródeł odnawialnych w różnych formach, w miejscach łatwo dostępnych dla rolników i zgodnie z potrzebami gospodarstwa. Państwa członkowskie muszą unikać wyznaczania użytków rolnych, obszarów rolnych, na których wytwarza się wysokiej jakości produkty rolno-spożywcze oraz produkty mające szczególny związek z lokalnym krajobrazem i kulturą, jako obszary przyspieszonego rozwoju OZE. Należy sprzyjać korzystaniu z odnawialnych źródeł energii, np. produkcji biometanu, na obszarach położonych w bezpośredniej bliskości obiektów rolniczych, tzn. takich, które znajdują się w pobliżu gospodarstwa i w gospodarstwie, oraz na terenach nierolniczych położonych w obrębie gospodarstw. W pierwszej kolejności obszary przyspieszonego*

Środa, 14 grudnia 2022 r.

rozwoju OZE powinny znajdować się w pobliżu użytkowników końcowych lub obszarów z istniejącą infrastrukturą oraz w miejscach, w których pozostałości lub odpady z rolnictwa mogą być wykorzystywane do produkcji energii ze źródeł odnawialnych.

- (10) W dyrektywie 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾ ustanowiono oceny oddziaływania na środowisko jako ważne narzędzie służące do uwzględniania aspektów środowiskowych w procesie przygotowywania i przyjmowania planów i programów. W celu wyznaczenia obszarów **przyspieszonego rozwoju OZE** państwa członkowskie powinny przygotować plan lub plany obejmujące identyfikację obszarów oraz obowiązujące zasady i środki łagodzące **lub** projekty zlokalizowane na każdym z obszarów **przyspieszonego rozwoju OZE**. **Wielkość tych obszarów powinna być współmierna do celów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych i celów cząstkowych określonych w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu zaktualizowanych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999**. Państwa członkowskie mogą przygotować jeden plan dla wszystkich obszarów **przyspieszonego rozwoju OZE** oraz dla technologii z nimi związanych lub plany dla poszczególnych technologii, określające jeden lub więcej obszarów **przyspieszonego rozwoju OZE**. Każdy plan powinien podlegać ocenie oddziaływania na środowisko, przeprowadzonej zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 2001/42/WE, w celu oceny wpływu każdej technologii energii odnawialnej na odpowiednie obszary wyznaczone w takim planie. Przeprowadzenie w tym celu oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE pozwoliłoby państwom członkowskim na bardziej zintegrowane i skuteczne podejście do planowania oraz na uwzględnienie aspektów środowiskowych na wczesnym etapie procesu planowania na poziomie strategicznym. Przyczyniłoby się to do szybszego i sprawniejszego wdrażania różnych odnawialnych źródeł energii, przy jednoczesnym zminimalizowaniu negatywnego oddziaływania tych projektów na środowisko.
- (11) Po przyjęciu planu lub planów wyznaczających **obszary przyspieszonego rozwoju OZE** państwa członkowskie powinny monitorować znaczące skutki dla środowiska wynikające z realizacji planów i programów, między innymi w celu zidentyfikowania na wczesnym etapie **niekorzystnych skutków** oraz umożliwienia podjęcia odpowiednich działań naprawczych, zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE.
- (12) **Nadal mają zastosowanie postanowienia Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska ⁽⁷⁾ (zwanej dalej „konwencją z Aarhus”) dotyczące dostępu do informacji, udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, w szczególności postanowienia dotyczące udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości.**
- (12a) Aby zwiększyć publiczną akceptację projektów dotyczących energii odnawialnej oraz umożliwić obywatelom i społecznościom lokalnym produkowanie i zużywanie własnej energii, państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki, aby należycie informować obywateli o nowych projektach, promować uczestnictwo obywateli w takich projektach i je ułatwiać, m.in. za pośrednictwem społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej.**
- (13) Wyznaczenie obszarów **przyspieszonego rozwoju OZE** powinno mieć na celu zapewnienie, aby produkcja energii odnawialnej z tych obszarów, wraz z istniejącymi elektrowniami wykorzystującymi energię odnawialną, przyszłymi elektrowniami wykorzystującymi energię odnawialną poza takimi obszarami oraz mechanizmami współpracy, była wystarczająca do osiągnięcia wkładu państw członkowskich w realizację unijnego celu w zakresie energii odnawialnej określonego w art. 3 ust. 1 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (14) Na wyznaczonych obszarach **przyspieszonego rozwoju OZE** projekty dotyczące energii odnawialnej, które są zgodne z zasadami i środkami określonymi w planie lub planach przygotowanych przez państwa członkowskie, powinny korzystać z domniemania, że nie będą miały znaczącego wpływu na środowisko. W związku z tym należy przewidzieć zwolnienie z konieczności przeprowadzania specjalnej oceny oddziaływania na środowisko na poziomie projektu w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE ⁽⁸⁾, z wyjątkiem

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

Środa, 14 grudnia 2022 r.

projektów, które mogą powodować znaczące skutki dla środowiska w innym państwie członkowskim, lub w przypadku gdy zażąda tego państwo członkowskie, które może zostać znacząco dotknięte skutkami projektu. Zobowiązania wynikające z Konwencji EKG ONZ z Espoo o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym z 25 lutego 1991 r. powinny nadal mieć zastosowanie do państw członkowskich, jeżeli projekt może spowodować znaczące oddziaływanie transgraniczne w państwie trzecim.

- (15) Wyznaczenie obszarów **przyspieszonego rozwoju OZE** powinno umożliwiać elektrowniom wykorzystującym energię odnawialną, ich podłączeniu do sieci oraz położonym na tych obszarach obiektom magazynowania czerpanie korzyści z przewidywalności i usprawnionych procedur administracyjnych. W szczególności projekty zlokalizowane na obszarach **przyspieszonego rozwoju OZE** powinny korzystać z przyspieszonych procedur administracyjnych, w tym z milczącej zgody w przypadku braku odpowiedzi właściwego organu na dany krok administracyjny w ustalonym terminie, chyba że dany projekt podlega ocenie oddziaływania na środowisko. Projekty te powinny także czerpać korzyść z jasno określonych terminów i pewności prawa co do oczekiwanego wyniku procedury. Po złożeniu wniosku dotyczącego projektów na obszarze **przyspieszonego rozwoju OZE** państwa członkowskie powinny przeprowadzić szybką kontrolę takich wniosków w celu ustalenia, czy którykolwiek z takich projektów może z dużym prawdopodobieństwem spowodować znaczące nieprzewidziane niekorzystne skutki, biorąc pod uwagę wrażliwość środowiskową obszaru geograficznego, na którym są zlokalizowane, które to skutki nie zostały zidentyfikowane podczas oceny oddziaływania na środowisko planu lub planów wyznaczających obszary **przyspieszonego rozwoju OZE**, przeprowadzonej zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE. Wszystkie projekty zlokalizowane na obszarach **przyspieszonego rozwoju OZE** powinno się uznać za zatwierdzone po zakończeniu takiego procesu kontroli. Jedynie w przypadku, gdy państwa członkowskie dysponują wyraźnymi dowodami pozwalającymi uznać, że istnieje duże prawdopodobieństwo, iż dany projekt może spowodować takie znaczące nieprzewidziane niekorzystne skutki, państwa członkowskie powinny mieć możliwość, po uzasadnieniu takiej decyzji, poddania tego rodzaju projektu ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE i, w stosownych przypadkach, z dyrektywą 92/43/EWG⁽⁹⁾. Biorąc pod uwagę potrzebę przyspieszenia wdrażania odnawialnych źródeł energii, ocena taka powinna zostać przeprowadzona w ciągu sześciu miesięcy.
- (15a) *Państwa członkowskie zgodziły się na rozwój spójnej europejskiej sieci Natura 2000, proponując Komisji odpowiednie tereny mające znaczenie dla Wspólnoty zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG oraz obszary specjalnej ochrony wyznaczone na podstawie dyrektywy 2009/147/WE⁽¹⁰⁾. Państwa członkowskie powinny zadbać o to, by tereny które znajdują się w ich wykazie krajowym na podstawie kryteriów naukowych określonych w dyrektywie 2009/147/WE i dyrektywie 92/43/EWG, nie były wyznaczane jako obszary przyspieszonego rozwoju OZE, z wyjątkiem powierzchni sztucznych i zabudowanych znajdujących się na takich obszarach, takich jak dachy, parkingi lub infrastruktura transportowa.*
- (16) Ze względu na potrzebę przyspieszenia wdrażania odnawialnych źródeł energii wyznaczenie obszarów **przyspieszonego rozwoju OZE** nie powinno uniemożliwiać trwającej i przyszłej instalacji projektów dotyczących energii odnawialnej na wszystkich obszarach dostępnych do celów związanych z wykorzystaniem energii odnawialnej. Projekty takie powinny nadal być objęte obowiązkiem przeprowadzenia specjalnej oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE i być objęte procedurami przewidzianymi dla projektów dotyczących energii odnawialnej zlokalizowanych poza obszarami **przyspieszonego rozwoju OZE**. Aby przyspieszyć wydawanie zezwoleń na skalę niezbędną do osiągnięcia celu w zakresie energii odnawialnej określonego w dyrektywie (UE) 2018/2001, należy również uprościć i usprawnić procedury mające zastosowanie do projektów poza obszarami **przyspieszonego rozwoju OZE**, wprowadzając jasne maksymalne terminy dla wszystkich etapów procedury, w tym dla specjalnych ocen oddziaływania na środowisko w odniesieniu do każdego projektu.
- (17) Wielorakie wykorzystanie przestrzeni na potrzeby produkcji energii odnawialnej oraz inne sposoby wykorzystania gruntów (takie jak produkcja żywności bądź ochrona przyrody lub odbudowa zasobów przyrodniczych) zmniejszają ograniczenia związane z użytkowaniem gruntów i mórz. W tym kontekście planowanie przestrzenne stanowi **podstawowe** narzędzie identyfikacji synergii w zakresie użytkowania gruntów na wczesnym etapie i sterowania takimi synergiami. Państwa członkowskie powinny badać i umożliwiać wielorakie sposoby wykorzystania obszarów zidentyfikowanych w wyniku przyjętych środków planowania przestrzennego oraz sprzyjać im.
- (18) Budowa i eksploatacja elektrowni wykorzystujących energię odnawialną może prowadzić do sporadycznego zabijania lub niepokojenia ptaków i innych gatunków chronionych na mocy dyrektywy 92/43/EWG lub dyrektywy 2009/147/WE. Takie zabijanie lub niepokojenie nie będzie jednak uważane za celowe w rozumieniu tych dyrektyw, jeśli w trakcie budowy i eksploatacji przedsięwzięcia zastosowano **wszystkie niezbędne** środki łagodzące w celu uniknięcia kolizji lub zapobieżenia niepokojeniu oraz jeśli przeprowadzono odpowiedni monitoring w celu oceny

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽¹⁰⁾ *Dyrektywa 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).*

Środa, 14 grudnia 2022 r.

skuteczności takich środków, a także – w świetle zebranych informacji – zastosowano dalsze środki wymagane do zapewnienia braku znaczącego negatywnego wpływu na populację danego gatunku.

- (19) Oprócz instalowania nowych **i innowacyjnych** elektrowni wykorzystujących energię odnawialną do osiągnięcia celów w zakresie energii odnawialnej może w znacznym stopniu przyczynić się również rozbudowa źródła energii w ramach istniejących elektrowni wykorzystujących energię odnawialną. Ponieważ zazwyczaj istniejące elektrownie wykorzystujące energię odnawialną instalowano w miejscach o znacznym potencjale zasobów energii odnawialnej, rozbudowa źródła energii może zapewnić dalsze wykorzystanie tych miejsc, zmniejszając jednocześnie potrzebę wyznaczania nowych terenów pod projekty dotyczące energii odnawialnej. Rozbudowa źródła energii wiąże się z dodatkowymi korzyściami, takimi jak istniejące podłączenie do sieci, prawdopodobnie wyższy stopień akceptacji społecznej oraz wiedza na temat oddziaływania na środowisko. Rozbudowa źródła energii w ramach projektów dotyczących energii odnawialnej pociąga za sobą w różnym stopniu zmiany w istniejących projektach lub ich rozszerzenie. Proces wydawania zezwoleń, w tym oceny oddziaływania na środowisko i kontrola wpływu na środowisko, na rozbudowę źródła energii w ramach projektów dotyczących energii odnawialnej powinien ograniczać się do potencjalnych skutków wynikających ze zmiany lub rozszerzenia w porównaniu z pierwotnym projektem.
- (20) W dyrektywie (UE) 2018/2001 wprowadza się uproszczone procedury wydawania zezwoleń na rozbudowę źródła energii. Aby odpowiedzieć na rosnące zapotrzebowanie na rozbudowę źródła energii w ramach istniejących elektrowni wykorzystujących energię odnawialną i w pełni wykorzystać płynące z niej korzyści, należy ustanowić jeszcze krótszą procedurę dla rozbudowy elektrowni wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych zlokalizowanych na obszarach **przyspieszonego rozwoju OZE**, w tym krótszą procedurę kontrolną. W przypadku rozbudowy źródła energii w ramach istniejących elektrowni wykorzystujących energię odnawialną znajdujących się poza obszarami **przyspieszonego rozwoju OZE** państwa członkowskie powinny zapewnić uproszczony i szybki proces wydawania zezwoleń, który nie powinien trwać dłużej niż jeden rok, uwzględniając przy tym zasadę „nie szkodzić” wynikającą z Europejskiego Zielonego Ładu.
- (20a) *W celu promowania i przyspieszenia rozbudowy istniejących elektrowni wykorzystujących energię odnawialną należy niezwłocznie ustanowić uproszczoną procedurę podłączania do sieci, w przypadku gdy rozbudowa takiej elektrowni skutkuje ograniczonym wzrostem całkowitej mocy w porównaniu z pierwotnym projektem. [Popr. 20]*
- (20b) *W przypadku rozbudowy instalacji słonecznej wzrost wydajności i mocy można osiągnąć bez zwiększania zajmowanej powierzchni. Rozbudowana instalacja nie ma zatem innego wpływu na środowisko niż instalacja pierwotna, pod warunkiem że podczas rozbudowy nie zostanie zwiększona wykorzystywana powierzchnia oraz nadal przestrzegane są pierwotnie wymagane środki łagodzące wpływ na środowisko. [Popr. 21]*
- (21) Instalacja urządzeń wykorzystujących energię słoneczną, wraz z powiązaniem z nimi **magazynami**, w tym **przechowywaniem** na tym samym terenie **energii cieplnej i elektrycznej**, i podłączeniami do sieci, w istniejących lub przyszłych strukturach stworzonych do celów innych niż produkcja energii słonecznej, takich jak dachy, parkingi, drogi i tory kolejowe, z wyłączeniem sztucznych powierzchni wodnych, zazwyczaj nie budzi obaw związanych z konkurencyjnymi sposobami wykorzystania przestrzeni lub oddziaływaniem na środowisko. W przypadku tych instalacji można zatem korzystać z krótszych procedur wydawania zezwoleń. **W związku z tym w niniejszej dyrektywie wprowadza się przyspieszony proces wydawania zezwoleń na instalację urządzeń wykorzystujących energię słoneczną i powiązanych z nimi położonych na tym samym terenie magazynów oraz podłączenia do sieci w istniejących lub przyszłych sztucznych konstrukcjach stworzonych do celów innych niż produkcja energii słonecznej.** Wprowadza się w niej również w odniesieniu do tych instalacji szczególne odstępstwo od obowiązku przeprowadzania ocen oddziaływania na środowisko na podstawie dyrektywy 2011/92/UE, ponieważ jest mało prawdopodobne, by budziły one obawy związane z konkurencyjnym wykorzystaniem przestrzeni lub wpływem na środowisko. Inwestowanie w małe zdecentralizowane instalacje wykorzystujące energię słoneczną, aby zostać prosumentem energii odnawialnej, jest jednym z najbardziej efektywnych sposobów, za pomocą których konsumenci energii mogą obniżyć swoje rachunki za energię i narażenie na wahania cen. Instalacje zdecentralizowane, w tym dla indywidualnych lub zbiorowych prosumentów lub lokalnych społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej, przyczyniają się również do zmniejszenia ogólnego zapotrzebowania na gaz ziemny, zwiększenia odporności systemu i osiągnięcia unijnych celów w zakresie energii odnawialnej. Instalacje o mocy elektrycznej 50 kW lub mniejszej prawdopodobnie nie będą miały istotnego negatywnego wpływu na środowisko lub sieć i nie budzą obaw dotyczących bezpieczeństwa. Ponadto małe instalacje prosumentów energii odnawialnej na ogół nie wymagają zwiększenia zdolności przesyłowej w punkcie podłączenia do sieci. Z uwagi na bezpośrednie pozytywne skutki takich instalacji dla konsumentów oraz ograniczony wpływ, jaki mogą one mieć na środowisko, należy jeszcze bardziej usprawnić mający do nich zastosowanie proces wydawania zezwoleń poprzez wprowadzenie do odpowiednich procedur wydawania zezwoleń

Środa, 14 grudnia 2022 r.

zasady milczącej zgody administracyjnej, aby promować i przyspieszyć wdrażanie tych instalacji oraz rozpocząć czerpanie z nich korzyści w perspektywie krótkoterminowej. [Popr. 22]

- (21a) *Pompy ciepła są jedną z technologii produkcji energii cieplnej i chłodniczej ze źródeł odnawialnych z energii otoczenia, w tym z oczyszczalni ścieków, oraz z energii geotermalnej. Umożliwiają one również wykorzystanie ciepła odpadowego i chłodu odpadowego do ogrzewania i chłodzenia. Szybkie wdrażanie pomp ciepła, które wykorzystują niedostatecznie spożytkowane odnawialne źródła energii, takie jak energia otoczenia, energia geotermalna, samonagrzewanie i ciepło odpadowe z sektorów przemysłowych i usługowych, w tym centrów danych, umożliwia zastąpienie kotłów na gaz ziemny i inne paliwa kopalne rozwiązaniem grzewczym opartym na energii odnawialnej, przy jednoczesnym zwiększeniu efektywności energetycznej. Przyspieszy to ograniczenie zużycia gazu ziemnego do celów dostaw energii cieplnej, zarówno w budynkach, jak i w przemyśle. Aby przyspieszyć instalację i wykorzystanie pomp ciepła, należy wprowadzić ukierunkowane krótsze procedury wydawania zezwoleń dla takich instalacji, w tym uproszczoną procedurę podłączania do sieci mniejszych pomp ciepła, chyba że prawo krajowe nie wymaga takiej procedury. Szybsza i łatwiejsza instalacja pomp ciepła, zwiększone wykorzystywanie energii odnawialnej w sektorze ciepłowniczym, który odpowiada za prawie połowę zużycia energii w Unii, przyczyni się do bezpieczeństwa dostaw i pomoże w rozwiązaniu trudniejszej sytuacji na rynku. [Popr. 23]*
- (22) Odnawialne źródła energii mają zasadnicze znaczenie dla przeciwdziałania zmianom klimatu, obniżenia cen energii, zmniejszenia uzależnienia Unii od paliw kopalnych oraz zapewnienia bezpieczeństwa dostaw do Unii. Na potrzeby odpowiednich przepisów Unii dotyczących ochrony środowiska, w ramach koniecznych indywidualnych ocen mających na celu stwierdzenie, czy dany obiekt służący do produkcji energii ze źródeł odnawialnych, jego podłączenie do sieci, sama sieć lub aktywa magazynowe stanowią w danym przypadku nadrzędny interes publiczny, państwa członkowskie powinny uznawać te obiekty i powiązaną z nimi infrastrukturę za obiekty leżące w nadrzędnym interesie publicznym oraz służące zdrowiu i bezpieczeństwu publicznemu, z wyjątkiem sytuacji, w których istnieją wyraźne dowody, że projekty te mają istotne niekorzystne skutki dla środowiska, których nie można złagodzić ani zrekomensować. Uznanie takich obiektów za leżące w nadrzędnym interesie publicznym oraz służące zdrowiu i bezpieczeństwu publicznemu pozwoliłoby na korzystanie z uproszczonej oceny w przypadku takich projektów.
- (23) W celu zapewnienia sprawnej i skutecznej realizacji przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie Komisja wspiera państwa członkowskie za pośrednictwem Instrumentu Wsparcia Technicznego⁽¹¹⁾, zapewniając dostosowaną do potrzeb wiedzę fachową przy opracowywaniu i wdrażaniu reform, w tym reform zwiększających wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych, sprzyjających lepszej integracji systemów energetycznych, określając konkretne obszary szczególnie nadające się do instalacji elektrowni produkujących energię odnawialną oraz usprawniając ramy procesów zatwierdzania i wydawania zezwoleń w odniesieniu do elektrowni wykorzystujących energię odnawialną. Wsparcie techniczne obejmuje przykładowo wzmocnienie zdolności administracyjnych, harmonizację ram legislacyjnych oraz wymianę odpowiednich najlepszych praktyk.
- (23a) *Komisja powinna ponadto przewidzieć specjalny system odstępstw od wytycznych w sprawie pomocy państwa, aby państwa członkowskie mogły odpowiednio kalibrować wsparcie dla inicjatyw i inwestycji w odnawialne źródła energii, własną produkcję energii i efektywność energetyczną.*
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2018/2001.

- (25a) *Stworzenie zachęt w formie dotacji i innych programów wsparcia skłaniających do korzystania z energii słonecznej nie powinno wykluczać sprzedaży takiej energii do sieci ze źródeł prywatnych, komercyjnych i rolniczych.*
- (25b) *Sektor rolny może odgrywać kluczową rolę w transformacji energetycznej obszarów wiejskich i społeczności wiejskich, w szczególności w przypadku produkcji zdecentralizowanej. Możliwość wytwarzania energii słonecznej jako działalności drugorzędnej nie powinna zatem ograniczać się do konsumpcji własnej, ale może być rozważana w połączeniu na przykład z innymi rodzajami produkcji. Państwa członkowskie powinny – za pomocą ukierunkowanych mechanizmów finansowania – zachęcać rolników do montowania w gospodarstwach instalacji słonecznych, w szczególności do opracowywania projektów rolniczych w dziedzinie energii słonecznej w nowych budynkach rolniczych, oraz do produkcji biometanu, aby umożliwić szerszy rozwój energii ze źródeł odnawialnych i jednocześnie zapewnić rolnikom dodatkowe dochody. Małe instalacje służące do produkcji energii w gospodarstwach rolnych mają duży potencjał pod względem zwiększania obiegu zamkniętego w gospodarstwach dzięki przekształcaniu pozostałości lub odpadów z rolnictwa, takich jak obornik, w ciepło i energię elektryczną,*

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240 z dnia 10 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 1).

Środa, 14 grudnia 2022 r.

dlatego istotne jest, by promować te instalacje i zachęcać rolników do inwestowania w te technologie. Należy zdecydowanie propagować rozbudowę sieci na obszarach wiejskich, aby gospodarstwa rolne mogły rzeczywiście wnieść swój potencjalny wkład w transformację energetyczną poprzez zdecentralizowaną produkcję energii elektrycznej. Priorytetowo powinny być traktowane lokalizacje geograficzne charakteryzujące się dużym nasłonecznieniem, ponieważ zasoby surowców niezbędnych do produkcji paneli fotowoltaicznych są ograniczone. Ponadto w wyznaczaniu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE powinni uczestniczyć rolnicy i reprezentujące ich organizacje.

I

- (30) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, zależności energetycznej i cen energii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (31) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁽¹²⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, przynajmniej jednego dokumentu wyjaśniającego związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione, w szczególności w następstwie wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Komisja/Belgia⁽¹³⁾ (sprawa C-543/17),

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie (UE) 2018/2001

W dyrektywie (UE) 2018/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„9a) »obszar **przyspieszonego rozwoju OZE**« oznacza określone miejsce na lądzie lub na morzu, które zostało **potraktowane priorytetowo** przez państwo członkowskie jako szczególnie odpowiednie do **przyspieszonej** instalacji obiektów służących do produkcji energii ze źródeł odnawialnych **■**, z **uwzględnieniem aktywów niezbędnych do ich podłączenia do sieci i powiązanych z nimi sieci energetycznych**;» [Popr. 3 i 38]

9b) »**urządzenia wykorzystujące energię słoneczną**« oznaczają **urządzenia przetwarzające energię słoneczną w energię cieplną lub elektryczną, w szczególności urządzenia wykorzystujące energię słoneczną termiczną i urządzenia fotowoltaiczne**;» [Popr. 24]

I

- (3) w art. 15 dodaje się ustęp
-
- w brzmieniu:

„2a. Państwa członkowskie wspierają testowanie **innowacyjnych** technologii energii odnawialnej, **w tym technologii produkcji, współużytkowania i magazynowania**, w projektach pilotażowych w warunkach rzeczywistych, przez ograniczony okres czasu, zgodnie z obowiązującymi przepisami UE i przy zastosowaniu odpowiednich zabezpieczeń w celu zapewnienia bezpiecznego działania systemu **energetycznego** i uniknięcia nieproporcjonalnego wpływu na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, pod nadzorem właściwego organu. **Bez uszczerbku dla art. 17 państwa członkowskie zapewniają, aby procedura wydawania zezwoleń na takie innowacyjne technologie energii odnawialnej była co najmniej tak szybka jak na obszarach przyspieszonego rozwoju OZE.**»;

⁽¹²⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

⁽¹³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 lipca 2019 r., Komisja/Belgia, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

Środa, 14 grudnia 2022 r.

(4) dodaje się **artykuły** w brzmieniu:

„Artykuł 15b

Zintegrowane wielopoziomowe mapowanie i planowanie obszarów niezbędnych do wniesienia krajowych wkładów w realizację celu w zakresie energii odnawialnej na rok 2030 oraz celu neutralności klimatycznej

- (1) Do dnia ... [1 rok po wejściu w życie] państwa członkowskie **we współpracy ze wszystkimi właściwymi organami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi przeprowadzają zintegrowane wielopoziomowe mapowanie i planowanie z myślą o rozlokowaniu zasobów energii odnawialnej na swoim całym terytorium, aby określić krajowy potencjał oraz dostępne obszary lądowe, powierzchniowe, podpowierzchniowe i morskie** do ich rozmieszczenia. Państwa członkowskie **określają również moc zainstalowaną, a także obszary lądowe, powierzchniowe, podpowierzchniowe i morskie potrzebne do produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz związaną z nimi infrastrukturę, taką jak sieci i instalacje magazynowania, w tym przechowywania energii cieplnej**, które są wymagane do wniesienia krajowego wkładu w realizację celu dotyczącego energii odnawialnej na 2030 r. zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy, **a także celów cząstkowych określonych w art. 15a, 22a, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 4 i art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1119 oraz do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. zgodnie z art. 2 tego rozporządzenia**. Obszary te są współmierne do szacunkowych trajektorii i całkowitej planowanej mocy zainstalowanej według technologii energii odnawialnej przedstawionej w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu **zaktualizowanych zgodnie z art. 14 i art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2018/1999, a także planach zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, w tym planach, o których mowa w art. 8 dyrektywy 2014/89/UE** ⁽¹⁴⁾.
- (2) Przy określaniu obszarów, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie biorą pod uwagę:
- (a) dostępność zasobów energii odnawialnej oraz potencjał produkcji energii odnawialnej w poszczególnych technologiach na obszarach lądowych i morskich;
 - (b) przewidywane **krajowe i regionalne** zapotrzebowanie na energię, z **uwzględnieniem potencjalnej elastyczności aktywnej odpowiedzi odbioru i oczekiwanych korzyści pod względem efektywności oraz integracji systemu energetycznego**;
 - (c) dostępność **odpowiednich sieci energetycznych**, odpowiedniej infrastruktury sieciowej, magazynów i innych narzędzi elastyczności lub możliwości stworzenia **lub modernizacji** tego rodzaju infrastruktury sieciowej i magazynowania;
 - (ca) **możliwość zaangażowania prosumentów energii odnawialnej i społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej ocenionych zgodnie z art. 21 i 22**;
 - (cb) **wyniki otwartych, inkluzywnych i skutecznych konsultacji publicznych oraz zaangażowanie odpowiednich władz lokalnych i wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, aby mieć pewność, że przy określaniu obszarów, o których mowa w art. 15b i 15c, bierze się pod uwagę opinię publiczną**;
 - (cc) **projekty dotyczące energii odnawialnej na mających powstać nowych sztucznych strukturach, takich jak parkingi, drogi, koleje i obszary przemysłowe**;
 - (cd) **oczekiwany rozwój przemysłu i zatrudnienie związane z projektami dotyczącymi energii odnawialnej w społecznościach lokalnych, których to dotyczy**.
- (3) Państwa członkowskie sprzyjają wielorakim sposobom wykorzystania obszarów określonych w wyniku zastosowania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, **pod warunkiem że instalacja elektrowni produkujących energię ze źródeł odnawialnych jest do pogodzenia z dotychczasowymi sposobami użytkowania**.
- (3a) **Określając obszary lądowe, powierzchniowe, podpowierzchniowe i morskie niezbędne do instalacji elektrowni produkujących energię ze źródeł odnawialnych, państwa członkowskie wdrażają mechanizm wspierający niezbędny rozwój sieci ciepłowniczej i sieci elektroenergetycznej, aby stworzyć w pełni zintegrowany system energetyczny**.

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135).

Środa, 14 grudnia 2022 r.

- (3b) Jeżeli duże zakłady produkujące biometan zdefiniowano na szczeblu krajowym jako instalacje do prowadzenia procesów odzysku odpadów wymienionych w pkt 11 załącznika II do dyrektywy 2008/98/WE, państwa członkowskie mogą włączyć te instalacje do odnawialnych źródeł energii przy wyznaczaniu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE.
- (3c) Państwa członkowskie przeprowadzają okresowy przegląd i aktualizację obszarów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przynajmniej w związku z aktualizacją krajowych planów w zakresie klimatu i energii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999.
- (3d) Państwa członkowskie zachęcają organy lokalne i regionalne do opracowywania i wdrażania trajektorii lub celów dotyczących energii odnawialnej produkowanej przez miasta, prosumentów energii odnawialnej i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, oraz zapewniają im wsparcie w tym zakresie.;

Artykuł 15c

Obszary przyspieszonego rozwoju OZE

- (1) Do dnia ... [2 lata po wejściu w życie] r. państwa członkowskie **we współpracy z organami lokalnymi i regionalnymi** przyjmą plan lub plany, w których wyznaczą obszary **przyspieszonego rozwoju OZE** na obszarach, o których mowa w art. 15b ust. 1, w odniesieniu do co najmniej jednego rodzaju odnawialnych źródeł energii. **Wielkość tych obszarów musi być współmierna do celów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych i celów cząstkowych określonych w niniejszej dyrektywie oraz w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu zaktualizowanych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999.** W planie lub planach **wyznaczających obszary przyspieszonego rozwoju OZE** państwa członkowskie:
- (a) wyznaczają wystarczająco jednorodne obszary lądowe i morskie, na których nie przewiduje się znaczących **skutków dla środowiska** w przypadku zastosowania określonego rodzaju lub rodzajów energii odnawialnej, biorąc pod uwagę specyfikę wybranego terytorium. **Łączna liczba obszarów lądowych i morskich znacząco przyczynia się do realizacji wymogów przestrzennych określonych zgodnie z art. 15b ust. 1 niniejszej dyrektywy z myślą o osiągnięciu celu w zakresie energii odnawialnej na 2030 r. i zostaje włączona do krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu państw członkowskich zaktualizowanych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999.** Czyniąc to, państwa członkowskie:
- (i) priorytetowo traktują powierzchnie sztuczne i zabudowane, takie jak dachy **i fasady budynków**, obszary infrastruktury transportowej **i ich bezpośrednie otoczenie**, parkingi, **obszary w obrębie gospodarstw**, składowiska odpadów, tereny przemysłowe, kopalnie **oraz**, w stosownych przypadkach, **powierzchnie sztuczne i zabudowane, takie jak** oczyszczalnie ścieków komunalnych, **sztuczne jeziora, zbiorniki wód śródlądowych lub rezerwuary**, a także tereny zdegradowane nienadające się do wykorzystania w rolnictwie;
- (ii) wyłączają obszary Natura 2000 oraz parki i rezerwy przyrody, zidentyfikowane szlaki migracyjne ptaków **i ssaków morskich, na podstawie najlepszych dostępnych danych, oraz korytarze ekologiczne**, a także inne obszary zidentyfikowane na podstawie map wrażliwości i narzędzi, o których mowa w następnym punkcie, z wyjątkiem sztucznych i zabudowanych powierzchni znajdujących się na tych obszarach, takich jak dachy, parkingi czy obszary infrastruktury transportowej;
- (iii) wykorzystują wszystkie odpowiednie narzędzia i zbiory danych, **w tym w razie konieczności specjalne badania terenowe**, w celu identyfikacji obszarów, na których elektrownie wykorzystujące energię odnawialną nie będą miały znaczącego oddziaływania na środowisko, łącznie ze sporządzeniem map wrażliwości dzikiej przyrody, **przy uwzględnieniu danych dostępnych w kontekście opracowania spójnej sieci Natura 2000, wystarczających pod względem zarówno typów siedlisk i gatunków zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG⁽¹⁵⁾, jak i ptaków i obszarów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁽¹⁶⁾**;
- (iv) **usuwają bariery administracyjne oraz zapewniają wystarczającą liczbę dobrze wyszkolonych pracowników i wystarczające zasoby administracyjne.**
- (b) ustanawiają odpowiednie zasady dla wyznaczonych obszarów **przyspieszonego rozwoju OZE**, w tym dotyczące środków łagodzących, jakie należy zastosować przy instalacji elektrowni wykorzystujących energię odnawialną, położonych na tym samym terenie obiektów magazynowania energii, a także aktywów niezbędnych do ich podłączenia do sieci, w celu uniknięcia lub, jeśli to niemożliwe, znacznego zmniejszenia

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

Środa, 14 grudnia 2022 r.

negatywnego oddziaływania na środowisko, jakie może wystąpić. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie odpowiednich środków łagodzących, aby **zagwarantować realizację obowiązków określonych** w art. 6 ust. 2 i art. 12 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG, art. 5 dyrektywy 2009/147/WE oraz art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt (i) **dyrektywy 2000/60/WE oraz uniknąć pogorszenia stanu i osiągnąć dobry stan lub potencjał ekologiczny zgodnie z art. 4 ust. 1** dyrektywy 2000/60/WE. Zasady te są ukierunkowane na specyfikę każdego zidentyfikowanego obszaru **przyspieszonego rozwoju OZE**, na technologię lub technologie energii odnawialnej, które mają być wdrożone w danym obszarze, oraz na zidentyfikowany wpływ na środowisko. Przestrzeganie tych zasad oraz wdrożenie odpowiednich środków łagodzących w ramach poszczególnych projektów spowoduje domniemanie, że projekty nie są niezgodne ze wspomnianymi wyżej przepisami, nie naruszając przepisów art. 16a ust. 4 i 5. W przypadku gdy nowe środki łagodzące mające na celu zapobieżenie w jak największym stopniu zabijaniu lub niepokojeniu gatunków chronionych na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG i dyrektywy 2009/147/WE lub jakimkolwiek innemu wpływowi na środowisko nie zostały szeroko przebadane pod kątem ich skuteczności, państwa członkowskie mogą zezwolić na zastosowanie tych środków w odniesieniu do jednego projektu pilotażowego lub kilku projektów pilotażowych przez ograniczony okres, pod warunkiem że skuteczność takich środków jest ściśle monitorowana i, jeżeli nie okażą się one skuteczne, niezwłocznie podjęte zostaną odpowiednie kroki. **Obszary wyznaczone już do instalacji elektrowni wiatrowych lub słonecznych państwa członkowskie mogą uznać za obszary przyspieszonego rozwoju OZE przez stwierdzenie zgodności istniejących planów zagospodarowania przestrzennego z wymogami art. 15c.**

Państwa członkowskie wyjaśniają w planie ocenę przeprowadzoną w celu zidentyfikowania każdego wyznaczonego obszaru **przyspieszonego rozwoju OZE** na podstawie kryteriów określonych w lit. a) oraz określenia odpowiednich środków łagodzących.

- (2) Plan lub plany wyznaczające obszary **przyspieszonego rozwoju OZE** podlegają przed ich przyjęciem ocenie oddziaływania na środowisko przeprowadzonej zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 2001/42/WE, a ■ jeżeli mogą mieć znaczący wpływ na obszary **Natura 2000** – odpowiedniej ocenie zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG.
- (2a) Przy wyznaczaniu obszarów morskich, o których mowa w art. 15b ust. 1, określenie ich na podstawie niniejszego artykułu musi być zgodne z dyrektywą 2014/89/UE pod względem stosowania podejścia ekosystemowego do planowania przestrzennego obszarów morskich przy wyznaczaniu obszarów energii odnawialnej. W trakcie procesu planowania przestrzennego obszarów morskich państwa członkowskie zwiększają obszar wyznaczony do produkcji energii ze źródeł odnawialnych odpowiednio do celów klimatycznych na lata 2030, 2040 i 2050.
- (3) Plan lub plany wyznaczające obszary **przyspieszonego rozwoju OZE** są podawane do wiadomości publicznej i na bieżąco aktualizowane, aby zarejestrować w formie elektronicznej nową moc, oraz podlegają okresowym przeglądom, co najmniej w kontekście ■ krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu **zaktualizowanych** zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 i przy zapewnieniu synergii z dyrektywą 2014/89/UE.

„Artykuł 15d

Udział społeczeństwa

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przygotowanie planów wyznaczających obszary lądowe i morskie niezbędne do instalacji obiektów produkujących energię ze źródeł odnawialnych, a także planów wyznaczających obszary energii odnawialnej, o których mowa w art. 15a, 15b i 15c, odbywało się w sposób otwarty, inkluzywny, terminowy i skuteczny oraz aby społeczeństwo otrzymało na wczesnym etapie skuteczne możliwości udziału w przygotowaniu tych planów.

2. Państwa członkowskie określają społeczności, których dotyczą lub mogą dotyczyć te plany bądź które mogą być nimi zainteresowane, w tym osoby fizyczne lub prawne bądź ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy, z uwzględnieniem celów niniejszej dyrektywy i potencjalnego wpływu jej wdrożenia na obszary objęte innymi instrumentami Unii. Państwa członkowskie zapewniają, aby społeczności, o których mowa, zostały powiadomione drogą elektroniczną oraz za pomocą ogłoszeń publicznych lub innymi odpowiednimi sposobami.”; [Popr. 14]

Środa, 14 grudnia 2022 r.

(6) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Organizacja i główne zasady procesu wydawania zezwoleń

- (1) Proces wydawania zezwoleń obejmuje wszystkie stosowne zezwolenia administracyjne na budowę, rozbudowę źródła energii i eksploatację elektrowni produkujących energię ze źródeł odnawialnych, **w tym elektrowni hybrydowych łączących różne odnawialne źródła energii, pomp ciepła**, obiektów magazynowania energii, **w tym elektrycznej i ciepłej**, oraz aktywów niezbędnych do ich podłączenia do sieci **oraz włączenia energii odnawialnej do sieci ciepłowniczej i chłodniczej**. **Obejmuje on również powiązane zezwolenia dla sieci energetycznych i oceny oddziaływania na środowisko**, jeżeli są one wymagane. Proces wydawania zezwoleń obejmuje wszystkie procedury od potwierdzenia ważności wniosku zgodnie z ust. 2 do przedstawienia ostatecznej decyzji w sprawie wyniku procedury przez odpowiedni organ lub odpowiednie organy. [Popr. 25]
- (1a) **Państwa członkowskie zapewniają, by finansowanie wykwalifikowanego personelu oraz podnoszenie i zmiana kwalifikacji personelu właściwych organów na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym były proporcjonalne do zaspokojenia całości potrzeb w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, które to potrzeby określono zgodnie z art. 15b niniejszej dyrektywy, oraz do planowanej zainstalowanej mocy wytwórczej energii odnawialnej przewidzianej w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu zaktualizowanych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999. Państwa członkowskie przeznaczają wszystkie opłaty związane z wnioskiem i procedurami wydawania zezwoleń na dodatkowe finansowanie wykwalifikowanego personelu i poprawę zdolności odpowiedniego organu wydającego zezwolenia. Państwa członkowskie udzielają władzom regionalnym i lokalnym wsparcia, w tym wsparcia technicznego i finansowego, w celu ułatwienia procesu wydawania zezwoleń.**
- (2) Po upływie czasu nieprzekraczającego czternastu dni **roboczych**, w przypadku elektrowni znajdujących się na obszarach **przyspieszonego rozwoju OZE**, oraz jednego miesiąca, w przypadku elektrowni poza obszarami **przyspieszonego rozwoju OZE**, od momentu otrzymania wniosku właściwy organ zatwierdza wniosek albo – jeżeli realizator projektu nie przesłał wszystkich informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku – wzywa realizatora projektu do przedstawienia pełnego wniosku w terminie czternastu dni **roboczych** od tego wezwania. Jeżeli realizator projektu nie przedstawi w tym terminie pełnego wniosku, właściwy organ może odrzucić wniosek z zachowaniem formy pisemnej. W przypadku odrzucenia właściwy organ uzasadnia swoją decyzję. Realizator projektu może złożyć nowy wniosek w dowolnym czasie po odrzuceniu pierwotnego wniosku. Datę potwierdzenia ważności wniosku przez właściwy organ uznaje się za moment rozpoczęcia procesu wydawania zezwoleń.
- (3) Państwa członkowskie tworzą lub wyznaczają co najmniej jeden punkt kontaktowy **i udzielają informacji zgodnie z art. 18 ust. 6**. Te punkty kontaktowe udzielają na żądanie wnioskodawcy wskazówek i wsparcia w trakcie przeprowadzania całego administracyjnego procesu składania wniosków o zezwolenie i wydawania zezwoleń. Wnioskodawca nie ma obowiązku kontaktowania się z więcej niż jednym punktem kontaktowym w trakcie całego procesu. Punkt kontaktowy ma za zadanie przeprowadzić wnioskodawcę przez administracyjny proces składania wniosków o zezwolenie – w tym przez etapy związane z ochroną środowiska – w przejrzysty sposób do momentu wydania przez odpowiedzialne organy jednej lub kilku decyzji na końcu procesu, udzielić mu wszelkich niezbędnych informacji i, w stosownych przypadkach, zapewnić udział innych organów administracyjnych. Punkt kontaktowy zapewnia przestrzeganie określonych w niniejszej dyrektywie terminów na przeprowadzenie procedur wydawania zezwoleń. Wnioskodawcom zezwala się na składanie stosownych dokumentów w formie cyfrowej. Do dnia [2 lata po wejściu w życie] r. państwa członkowskie zapewnią, aby wszystkie procedury przeprowadzane w formie elektronicznej. **Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej informacje o procesie wydawania zezwoleń.**
- (4) Punkt kontaktowy udostępnia podręcznik procedur dla realizatorów projektów w zakresie elektrowni wytwarzających energię odnawialną i zamieszcza te informacje również w internecie, odnosząc się też osobno do projektów na małą skalę, projektów prosumentów energii odnawialnej **i społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej oraz zbiorowych i indywidualnych projektów, zapewnia im pomoc i przeprowadza przez proces administracyjny dotyczący uzyskania pomocy w ramach systemów wsparcia energii odnawialnej**. Informacje zamieszczone w internecie wskazują wnioskodawcom właściwy dla ich wniosku punkt kontaktowy. Jeśli państwo członkowskie posiada więcej niż jeden punkt kontaktowy, informacje zamieszczone w internecie wskazują wnioskodawcom właściwy dla ich wniosku punkt kontaktowy.
- (5) Państwa członkowskie zapewniają, by wnioskodawcy mieli łatwy dostęp do prostych procedur rozstrzygnięcia sporów dotyczących procesu wydawania zezwoleń i wystawiania zezwoleń na budowę i eksploatację elektrowni wykorzystujących energię odnawialną, w tym – w stosownych przypadkach – do alternatywnych mechanizmów rozstrzygnięcia sporów.

Środa, 14 grudnia 2022 r.

- (6) Terminy ustanowione w art. 16a, 16b i 16c stosuje się bez uszczerbku dla odwołań sądowych, środków zaskarżenia i innych postępowań przed sądem lub trybunałem oraz alternatywnych mechanizmów rozstrzygnięcia sporów, w tym postępowań skargowych, pozasądowych odwołań i środków zaskarżenia; terminy te mogą być przedłużone na okres trwania takich procedur.
- (7) Państwa członkowskie zapewniają, aby odwołania administracyjne i sądowe w kontekście projektu dotyczącego budowy elektrowni wytwarzającej energię odnawialną lub jej podłączenia do sieci **oraz aktywów niezbędnych dla rozwoju sieci infrastruktury energetycznej wymaganych do włączenia odnawialnych źródeł energii do systemu, zgodnie z ust. 1**, w tym odwołania dotyczące aspektów środowiskowych, rozpatrywano w najszybszym trybie postępowania administracyjnego i sądowego dostępnym na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.

Proces wydawania zezwoleń, o którym mowa w ust. 1, rozszerza się, w razie potrzeby, na wszystkie odpowiednie zezwolenia administracyjne, gdy zakłady przemysłowe przechodzą na wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych.

- (7a) **Komisja opracowuje procedury sprawozdawcze dla państw członkowskich w celu oceny ich praktyk wydawania zezwoleń, średniego czasu trwania procedury wydawania zezwoleń oraz zasobów ludzkich i finansowych przeznaczonych na zapewnienie zgodności z wymogami dotyczącymi zezwoleń określonymi w niniejszym artykule oraz w art. 16a i 16b.**

Ocenę przeprowadzoną przez Komisję podaje się do wiadomości publicznej. Komisja może zaproponować środki naprawcze, aby wesprzeć państwa członkowskie w stosowaniu procedury wydawania zezwoleń, pomagając im w reformowaniu i usprawnianiu procedur wydawania pozwoleń.

- (7b) **Przepisy ust. 1 niniejszego artykułu oraz art. 16a i 16b mają również zastosowanie do równoległego procesu wydawania zezwoleń dla twórców systemów sieciowych w odniesieniu do powiązanych aktywów energetycznych niezbędnych do włączenia elektrowni wykorzystującej energię odnawialną do systemu, a także aktywów niezbędnych do jej podłączenia do sieci, które nie są objęte procesem wydawania zezwoleń na mocy ust. 1 dla danej elektrowni wytwarzającej energię odnawialną.”;**

- (7) dodaje się **artykuły** w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Proces wydawania zezwoleń na obszarach przyspieszonego rozwoju OZE

- (1) Państwa członkowskie zapewniają, aby proces wydawania zezwoleń, o którym mowa w art. 16 ust. 1, nie trwał dłużej niż **dziewięć miesięcy** w przypadku projektów realizowanych na obszarach **przyspieszonego rozwoju OZE, łącznie z powiązanymi elementami sieci energetycznej i podłączeniem do sieci**. Jeżeli jest to należycie uzasadnione ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, można przedłużyć ten okres **dziewięciu miesięcy** maksymalnie o trzy miesiące. W takim przypadku państwa członkowskie wyraźnie informują realizatora projektu o nadzwyczajnych okolicznościach uzasadniających przedłużenie terminu.
- (2) Proces wydawania zezwoleń w odniesieniu do rozbudowy źródła energii w elektrowniach, **w tym dotyczących zwiększenia mocy i konieczności rozwoju powiązanej sieci energetycznej bez powiększania zajmowanej powierzchni**, oraz w odniesieniu do nowych instalacji o mocy elektrycznej poniżej 150 kW, **■** obiektów magazynowania energii, **w tym elektrycznej i ciepłej**, a także ich podłączenia do sieci, znajdujących się na obszarach **przyspieszonego rozwoju OZE**, nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy. Jeżeli jest to należycie uzasadnione ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, na przykład w związku z nadrzędnymi względami bezpieczeństwa, gdy projekt rozbudowy źródła energii w istotny sposób wpływa na sieć lub pierwotną moc, wielkość lub wydajność instalacji, można przedłużyć ten okres **sześciu miesięcy** maksymalnie o trzy miesiące. Państwa członkowskie wyraźnie informują realizatora projektu o nadzwyczajnych okolicznościach uzasadniających przedłużenie terminu.
- (2a) **W przypadku gdy rozbudowa nie skutkuje zwiększeniem mocy elektrowni wykorzystującej energię odnawialną o ponad 15 % i bez uszczerbku dla potrzeby oceny potencjalnego wpływu na środowisko zgodnie z ust. 2b, zezwolenia na podłączenie do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej są wydawane w terminie jednego miesiąca od złożenia wniosku do odpowiedniego podmiotu, chyba że istnieją uzasadnione obawy dotyczące bezpieczeństwa lub występuje techniczna niezgodność elementów systemu.**

Środa, 14 grudnia 2022 r.

- (2b) *W przypadku gdy rozbudowa instalacji słonecznych nie wiąże się z wykorzystaniem dodatkowej przestrzeni i jest zgodna z mającymi zastosowanie środkami łagodzącymi oddziaływanie na środowisko ustanowionymi dla pierwotnej instalacji, projekt taki jest zwolniony z wymogu, w stosownych przypadkach, dotyczącego ustalenia, czy wymaga on oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 4 dyrektywy 2011/92/UE.*
- (2c) *W przypadku gdy rozbudowa elektrowni wykorzystującej energię odnawialną lub powiązanej infrastruktury sieciowej, która jest niezbędna do włączenia energii odnawialnej do systemu elektroenergetycznego, podlega ustaleniu, czy projekt wymaga przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko lub oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 4 dyrektywy 2011/92/UE, takie uprzednie ustalenie lub ocena oddziaływania na środowisko ograniczają się do potencjalnego oddziaływania wynikającego ze zmiany lub rozszerzenia w porównaniu z pierwotnym projektem. [Popr. 26]*
- 1a) *Decyzje wynikające z powyższych procesów wydawania zezwoleń są podawane do wiadomości publicznej. [Popr. 31]*
- (3) Nie naruszając przepisów ust. 4 i 5 **niniejszego artykułu**, na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 dyrektywy 2011/92/UE, **pkt 6 lit. b) załącznika I do niej, w zakresie, w jakim dotyczy to produkcji wodoru odnawialnego** oraz od pkt 3 lit. a), b), d), h) i i) oraz pkt 6 lit. c) osobno lub w związku z pkt 13 lit. a) załącznika II do tej dyrektywy w zakresie, w jakim odnosi się to do projektów dotyczących energii odnawialnej, nowe wnioski dotyczące elektrowni wykorzystujących energię odnawialną, **w tym elektrowni łączących różne odnawialne źródła energii**, z wyjątkiem obiektów spalania biomasy, w tym rozbudowy źródła energii elektrowni, na już wyznaczonych obszarach **przyspieszonego rozwoju OZE** w odniesieniu do danej technologii, położone na tym samym terenie obiekty magazynowania energii, a także ich podłączenia do sieci, **powiązaną sieć energetyczną, powiązanej z nimi sieci przesyłowej i dystrybucyjnej oraz powiązanych aktywów niezbędnych do rozwoju sieci elektroenergetycznych wymaganych do włączenia odnawialnych źródeł energii do systemu**, zwalnia się z wymogu przeprowadzenia specjalnej oceny oddziaływania na środowisko przewidzianej w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE, pod warunkiem że projekty te są zgodne z zasadami i środkami określonymi zgodnie z art. 15c ust. 1 lit. b) **niniejszej dyrektywy**. Przewidziane powyżej zwolnienie ze stosowania dyrektywy 2011/92/UE nie ma zastosowania do projektów, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku innego państwa członkowskiego, lub na żądanie państwa członkowskiego, które może być dotknięte takimi skutkami, jak określono w art. 7 te samej dyrektywy. [Popr. 27]

Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG elektrownie, o których mowa w akapicie pierwszym, nie podlegają ocenie ich skutków dla obszarów Natura 2000, **pod warunkiem że te projekty dotyczące energii odnawialnej są zgodne z zasadami i środkami ustalonymi na podstawie art. 15c ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy, jeżeli udowodniono brak znaczącego oddziaływania elektrowni na podstawie odpowiedniej oceny planów wyznaczających obszary przyspieszonego rozwoju OZE przeprowadzonej zgodnie z art. 15c ust. 2 niniejszej dyrektywy.** [Popr. 15]

- (4) Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają kontrolę wniosków, o których mowa w ust. 3. Celem takiej kontroli jest ustalenie, czy którykolwiek z takich projektów może z dużym prawdopodobieństwem spowodować znaczące **niekorzystne** skutki z uwagi na wrażliwość środowiskową obszarów geograficznych, na których są one zlokalizowane, których to skutków nie zidentyfikowano podczas oceny oddziaływania na środowisko planu lub planów wyznaczających obszary **przyspieszonego rozwoju OZE**, przeprowadzonej zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE oraz, w stosownych przypadkach, z dyrektywą 92/43/EWG. Kontrola przeprowadzona do celów rozbudowy źródła energii projektów ogranicza się do potencjalnych skutków wynikających ze zmiany lub rozszerzenia w porównaniu z pierwotnym projektem.

Do celów takiej kontroli realizator projektu przekazuje informacje dotyczące właściwości projektu, **jego potencjalnego oddziaływania na środowisko** i jego zgodności z przepisami i środkami wskazanymi zgodnie z art. 15c ust. 1 lit. b) i c) w odniesieniu do danego obszaru **przyspieszonego rozwoju OZE** na temat wszelkich dodatkowych środków przyjętych w ramach projektu oraz na temat sposobu, w jaki w środkach tych uwzględniono wpływ na środowisko. Termin na ukończenie takiej kontroli upływa po 30 dniach od daty przedłożenia wniosków dotyczących nowych elektrowni wykorzystujących energię odnawialną, z wyjątkiem wniosków dotyczących instalacji o mocy elektrycznej poniżej 150 kW. W przypadku tego rodzaju instalacji i nowych wniosków o rozbudowę źródła energii w elektrowniach termin na ukończenie etapu kontroli wynosi 15 dni.

Środa, 14 grudnia 2022 r.

- (5) Po przeprowadzeniu kontroli wnioski, o których mowa w ust. 3, zostają zatwierdzone pod kątem środowiskowym bez konieczności wydania wyraźnej decyzji przez właściwy organ, chyba że właściwy organ przyjmie należycie umotywowaną i popartą wyraźnymi dowodami decyzję administracyjną, w której stwierdzi, że dany projekt może z dużym prawdopodobieństwem spowodować znaczące **niekorzystne** skutki ze względu na wrażliwość środowiskową obszaru geograficznego, na którym projekt jest zlokalizowany, których to skutków nie można złagodzić środkami określonymi w planie lub planach wyznaczających obszary **przyspieszonego rozwoju OZE** lub proponowanymi przez realizatora projektu. Decyzję taką podaje się do wiadomości publicznej. Takie projekty podlegają ocenie zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE oraz, w stosownych przypadkach, ocenie na podstawie art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG przeprowadzanej w terminie sześciu miesięcy od wydania decyzji dotyczącej kontroli.
- (6) W ramach procesu wydawania zezwoleń w odniesieniu do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, brak odpowiedzi ze strony odpowiedniego organu administracji w ustalonym terminie uznaje się **na wniosek realizatora projektu** za zatwierdzenie danego etapu administracyjnego, z wyjątkiem przypadków, w których dany projekt podlega ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z ust. 5. Wszystkie wynikające z tego decyzje zostaną udostępnione publicznie.

(6a) Państwa członkowskie dzielą się najlepszymi praktykami i wykorzystują je w procesie wydawania zezwoleń.

Artykuł 16b

Proces wydawania zezwoleń na obszarach innych niż obszary przyspieszonego rozwoju OZE

- (1) Państwo członkowskie zapewniają, aby proces wydawania zezwoleń, o którym mowa w art. 16 ust. 1, nie trwał dłużej niż **18 miesięcy**. **Okres ten ma zastosowanie również do wykorzystujących odnawialne źródła energii elektrowni hybrydowych i powiązanych z nimi sieci energetycznych w odniesieniu do projektów** poza obszarami **przyspieszonego rozwoju OZE**. Jeżeli jest to należycie uzasadnione ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, można przedłużyć ten okres **18 miesięcy** maksymalnie o trzy miesiące. W takim przypadku państwa członkowskie wyraźnie informują realizatora projektu o nadzwyczajnych okolicznościach uzasadniających przedłużenie tego terminu.
- (2) Ocenę środowiskową wymaganą zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE lub dyrektywą 92/43/EWG przeprowadza się w toku pojedynczej procedury obejmującej wszystkie stosowne oceny danego projektu. Jeżeli jakkolwiek tego typu ocena oddziaływania na środowisko jest wymagana, właściwy organ – biorąc pod uwagę informacje przedstawione przez realizatora projektu – wydaje opinię na temat zakresu i poziomu szczegółowości informacji, jakie mają zostać uwzględnione przez realizatora projektu w sprawozdaniu z oceny oddziaływania na środowisko, którego zakresu nie można rozszerzyć. W przypadku gdy w ramach konkretnych projektów przyjęto **wszystkie niezbędne** środki łagodzące, ewentualnego zabijania lub niepokojenia gatunków chronionych na mocy art. 12 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG i art. 5 dyrektywy 2009/147/WE nie uznaje się za celowe. W przypadku gdy nowe środki łagodzące mające na celu zapobieżenie w jak największym stopniu zabijaniu lub niepokojeniu gatunków chronionych na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG i dyrektywy 2009/147/WE lub jakimkolwiek innym wpływowi na środowisko nie zostały szeroko przebadane pod kątem ich skuteczności, państwa członkowskie mogą zezwolić na zastosowanie tych środków w odniesieniu do jednego projektu pilotażowego lub kilku projektów pilotażowych przez ograniczony okres, pod warunkiem że skuteczność takich środków jest ściśle monitorowana i, jeżeli nie okażą się one skuteczne, niezwłocznie podjęte zostaną odpowiednie kroki. Proces wydawania zezwoleń w odniesieniu do rozbudowy źródła energii w ramach projektów, **w tym dotyczących zwiększenia mocy i konieczności rozwoju powiązanej sieci energetycznej bez powiększania zajmowanej powierzchni**, oraz w odniesieniu do nowych instalacji o mocy elektrycznej poniżej 150 kW, położonych na tym samym terenie obiektów magazynowania energii, a także ich podłączenia do sieci, znajdujących się na obszarach **przyspieszonego rozwoju OZE**, nie może trwać dłużej niż **sześć miesięcy**, co obejmuje ewentualne oceny środowiskowe wymagane zgodnie ze stosownymi przepisami. Jeżeli jest to należycie uzasadnione ze względu na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, można przedłużyć taki okres **sześciu miesięcy** maksymalnie o trzy miesiące. Państwa członkowskie wyraźnie informują realizatorów projektów o nadzwyczajnych okolicznościach uzasadniających takie przedłużenie. **[Popr. 28]**

Państwa członkowskie ułatwiają rozbudowę źródła energii w ramach projektów zlokalizowanych poza obszarami **przyspieszonego rozwoju OZE** poprzez zapewnienie, aby – jeżeli ocena oddziaływania projektu na środowisko jest wymagana na mocy unijnych przepisów dotyczących środowiska – ocena ta ograniczała się do potencjalnych skutków wynikających ze zmiany lub rozszerzenia w porównaniu z pierwotnym projektem.

- 2a) W przypadku gdy rozbudowa nie skutkuje zwiększeniem mocy elektrowni wykorzystującej energię odnawialną o ponad 15 % i bez uszczerbku dla potrzeby oceny potencjalnego wpływu na środowisko zgodnie z ust. 2b, zezwolenia na podłączenie do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej są wydawane w terminie jednego miesiąca od złożenia wniosku do odpowiedniego podmiotu, chyba że istnieją uzasadnione obawy dotyczące bezpieczeństwa lub występuje techniczna niezgodność elementów systemu.**

Środa, 14 grudnia 2022 r.

- 2b) W przypadku gdy rozbudowa instalacji słonecznych nie wiąże się z wykorzystaniem dodatkowej przestrzeni i jest zgodna z mającymi zastosowanie środkami łagodzącymi oddziaływanie na środowisko ustanowionymi dla pierwotnej instalacji, projekt taki jest zwolniony z wymogu, w stosownych przypadkach, dotyczącego ustalenia, czy wymaga on oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 4 dyrektywy 2011/92/UE.
- 2c) W przypadku gdy rozbudowa elektrowni wykorzystującej energię odnawialną lub powiązanej infrastruktury sieciowej, która jest niezbędna do włączenia energii odnawialnej do systemu elektroenergetycznego, podlega ustaleniu, czy projekt wymaga przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko lub oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 4 dyrektywy 2011/92/UE, takie uprzednie ustalenie lub ocena oddziaływania na środowisko ograniczają się do potencjalnego oddziaływania wynikającego ze zmiany lub rozszerzenia w porównaniu z pierwotnym projektem.
- 2d) Decyzje wynikające z procesów wydawania zezwoleń są podawane do wiadomości publicznej.

Artykuł 16c

Proces wydawania zezwoleń na instalację urządzeń wykorzystujących energię słoneczną w sztucznych konstrukcjach

- (1) Państwa członkowskie zapewniają, aby proces wydawania zezwoleń, o którym mowa w art. 16 ust. 1 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do instalacji urządzeń wykorzystujących energię słoneczną, w tym na dachach, oraz położonych na tym samym terenie obiektów służących do magazynowania energii, w tym instalacji słonecznych zintegrowanych z budynkiem, w istniejących lub przyszłych sztucznych konstrukcjach, z wyjątkiem sztucznych powierzchni wodnych, nie trwał dłużej niż **jeden miesiąc**, pod warunkiem że głównym przeznaczeniem takich konstrukcji nie jest wytwarzanie energii słonecznej. **W przypadku instalacji słonecznych o mocy 50 kW lub mniejszej, w tym prosumentów energii odnawialnej, działających grupowo prosumentów energii odnawialnej i społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej, państwa członkowskie przewidują procedurę zwykłego powiadomienia określoną w art. 17 niniejszej dyrektywy.** Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 dyrektywy 2011/92/UE oraz od pkt 3 lit. a) i b) osobno lub w związku z pkt 13 lit. a) załącznika II do tej dyrektywy, taką instalację urządzeń fotowoltaicznych zwalnia się w stosownych przypadkach z wymogu przeprowadzenia specjalnej oceny oddziaływania na środowisko przewidzianej w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE [Popr. 30 oc]

Państwa członkowskie dopilnowują, aby nadal obowiązujące wymogi dotyczące konstrukcji zostały usunięte. Państwa członkowskie ustanawiają także plan działania na rzecz eliminacji innych barier oraz usprawnienia przyspieszonego wykorzystywania energii słonecznej. [Popr. 30 oc]

- (1a) Państwa członkowskie zapewniają, aby montaż instalacji słonecznych zintegrowanych z budynkiem był zwolniony z wymogu przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko na podstawie art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE oraz uzyskania pozwolenia na budowę.”;

Artykuł 16d

Nadrzędny interes publiczny

Do dnia ... [trzy miesiące po wejściu w życie] r. państwa członkowskie zapewnią, aby w ramach procesu wydawania zezwoleń – do czasu osiągnięcia neutralności klimatycznej – planowanie, budowa i eksploatacja obiektów wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych, ich podłączenie sieci oraz sama sieć i magazyny energii były uznawane za leżące w nadrzędnym interesie publicznym oraz służące zdrowiu i bezpieczeństwu publicznemu przy wyważaniu interesów prawnych w indywidualnych przypadkach do celów art. 6 ust. 4 i art. 16 ust. 1 lit. c) dyrektywy 92/43/EWG, art. 4 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE i art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/147/WE. █

Nie później niż ... [jeden miesiąc od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja, aby zmniejszyć niepewność prawa, wydaje wytyczne dotyczące sposobu wdrożenia niniejszego artykułu zgodnie z wymogami obowiązującymi na mocy prawa Unii oraz z odpowiednimi orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. [Popr. 17]

Środa, 14 grudnia 2022 r.

Artykuł 16e

Przyspieszenie wdrażania pomp ciepła

1. *Proces wydawania zezwolenia na instalację pomp ciepła nie może przekraczać jednego miesiąca.*
2. *Podłączenia do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej są dozwolone po powiadomieniu odpowiedniego podmiotu w odniesieniu do:*
 - a) *pomp ciepła o mocy elektrycznej do 12 kW; oraz*
 - b) *pomp ciepła o mocy elektrycznej do 50 kW zainstalowanych przez prosumenta energii odnawialnej, działających grupowo prosumentów energii odnawialnej i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej zgodnie z art. 2 pkt 14 dyrektywy (UE) 2018/2001, pod warunkiem że moc instalacji wytwarzającej energię elektryczną prosumenta energii odnawialnej stanowi co najmniej 60 % mocy pompy ciepła, chyba że istnieją uzasadnione obawy dotyczące bezpieczeństwa lub elementy systemu są niekompatybilne pod względem technicznym.*
3. *Decyzje wynikające z procesów wydawania zezwoleń są podawane do wiadomości publicznej.* [Popr. 32]

Artykuł 16f

Państwa członkowskie informują Komisję o:

- (a) *czasie trwania procesów wydawania zezwoleń elektrowniom produkującym energię ze źródeł odnawialnych zarówno na obszarach przyspieszonego rozwoju OZE, jak i poza nimi;*
- (b) *wpływie art. 16d na czas trwania procesu wydawania zezwoleń i załatwiania formalności prawnych.*

Komisja ocenia informacje przekazane przez państwa członkowskie i w stosownych przypadkach proponuje zmiany w odpowiednich przepisach.”.

Artykuł 4

Transpozycja

- (1) Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 pkt 10 najpóźniej do dnia **[jeden miesiąc]** po wejściu w życie niniejszej dyrektywy] r. [Popr. 35]
Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 8 i 9 oraz art. 3 najpóźniej do dnia **[sześć miesięcy]** po wejściu w życie niniejszej dyrektywy] r. [Popr. 36]
Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 pkt 5 i 7 oraz art. 2 najpóźniej do dnia **[jeden rok]** po wejściu w życie niniejszej dyrektywy] r. [Popr. 37]
Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.
Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.
- (2) Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono [] dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący